

1. Ngày nay hôn kính cây gia hình, Khi xưa Chúa ta phải treo vào. Không suy Chúa phải nhiều, khổ đau ở cây này sao? Nay ta xót thương người, phải tỏ ra lúc đang hôn nàym Hằng ngày ta phải ăn năn ghét tội mình để cho đáng thương ngày nay. 2. Rầy ta suy ngắm xưa Cha mình, Trên cây giá đau khổ muôn trùng, Nên ta muốn tỏ tình, cảm khen mến tâm thành trung, Ta suy Chúa thương mình phải khổ đau quá trên cây nào? Mà rầy không cảm ơn riêng Chúa thương mình tỏ ra biết ơn thì sao? 3. Ngày xưa khi Chúa ta dâng mình, Trên cây giá cho cả nhân trần, Dem ơn xuống đổ đầy, đủ cho cả muôn trần nhân, Không ai thiếu ơn cần, đủ để cho đáng lên thiên đường, Đầy giàn cho cả nhân dân thế gian mình chẳng ai thiếu ơn người thương. 4. Nào ai khi thấy cha nhân từ, Thương ta quá nên phải gia hình, Ai không mến trả người, tỏ ra hiếu con tình bình, Nên ta đến dâng mình, để tỏ ta báo công ân đầy Hằng ngày ta phải năng xin Chúa nhân từ, để ta nhớ ơn người nay. 5. Ngày nay ta cúi xin Cha mình, Ban ơn xuống cho cả nhân trần, Xin thương các kẻ lành phải lưu ở nơi trần gian, Xin thương giúp nhân trần, kéo bỏ quên Chúa không tin thờ, Rồi đời sau khổ thân trong chốn gia hình ở nơi đốt thân mình trở. 6. Rầy ta suy sức riêng nơi mình, Không sao cảm ơn phỉ công này, Nên xin Chúa hộ phù, để ta trả ơn người nay, Bao lâu sống nơi trần, phải chủ tâm báo công ơn này, Hằng ngày ta phải kêu xin Chúa thương mình, đổ cho các ơn lành thay. 7. Ngày nay đang ở nơi dương trần, Ta xin Chúa thương đổ ân đầy, Cho ai nấy ở đời, quyết ăn ở ngay lành đây. Cho sau đáng vui mừng, thỏa hưởng công phúc vui muôn trùng, Mà được lên ở trên thiên quốc lâu dài, thỏa vui sướng vô cùng chung